

MÁRCIUS 15.

Valami összejött
 Valami nagyon egyben
 Volt akkor... Még
 Az életnél is fontosabbnak
 Túnt és a szitáló eső sem hűthette le
 Azt a vézna fiatalembert,
 Ki versében
 Oly szépen
 A magyarok istenét emlegette

Százhét évvel később
 Lenn a déli végeken
 Egy negyvenen
 Túl nősülő szikár asztalos
 Szavalni tanítgatta elsőszülött fiát
 Aki hahotázó családi
 Kör közepén
 Mutatta
 Csöpp ujjával: rabok tovább nem leszünk!

Százötvenegy évvel
 Azután a Nemzeti
 Múzeumnál
 Rendezett megemlékezésen
 Annak az asztalosnak az unokája is
 Szájára vette a magyarok
 Istenét! Jól
 Emlékszik:
 Ezért forintban hatvanezret kapott

